

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

การประมง พ.ศ. ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขนถ่ายนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้” ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. ๒๔๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๐

(๒) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากร
ค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐

(๓) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
ร.ศ. ๑๒๐

(๔) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากร
ค่าน้ำ ศก ๑๒๐

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

(๕) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๒

(๖) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รตนโกสินทร ศก ๑๒๐ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๗) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๘) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๙) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "สัตว์น้ำ" หมายความว่าปลา เต่า กระ กุ้ง ปู แมงดา สัตว์น้ำจำพวกเลื่อยคลาน รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำ เหล่านี้ทุกชนิด สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำจำพวกหอย รวมทั้งเปลือกหอยและมุกต์ สัตว์น้ำจำพวก

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

ปลิงทะเล จำพวกฟองน้ำ และจำพวกสาหร่ายทะเล และ
 หมายความว่ารวมตลอดถึงสัตว์อื่นที่อาศัยอยู่ในน้ำ และพันธุ์
 ไม่น้ำอื่น ๆ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุนับชื่อ

(๒) “ ทำการประมง ” หมายความว่า จับ ตัก
 ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วย
 เครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

(๓) “ เครื่องมือทำการประมง ” หมายความว่า
 เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวน
 เส้า หลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง

(๔) “ เรือ ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำ
 ทุกชนิด

(๕) “ ที่จับสัตว์น้ำ ” หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขัง
 หรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ
 เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณะสมบัติ
 ของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้ และพืชน้ำซึ่งมีน้ำท่วมในฤดูน้ำ
 ไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินอันบุคคล
 ถือกรรมสิทธิ์ และภายในเขตต์น่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่น
 ใด ซึ่งประเทศไทยใช้อ้อยหรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

การประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้น ปรากฏโดยทั่วไปว่า มีขอบเขตต์ตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด

(๖) “ บ่อล่อสัตว์น้ำ ” หมายความว่า ที่ล่อสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) “ บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ ” หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) “ ประทานบัตร ” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้บุคคลผู้ประมุขได้ ให้มีสิทธิทำการประมงในทิว่ประมุข

(๙) “ ใบอนุญาต ” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดใช้ทำการประมง หรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

(๑๐) “ อาชญาบัตร ” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

(๑๑) “ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร โบนัสขาด อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) “เครื่องมือประจำที่” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธลงหลักปัก ผูก ชั่ง รัง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

(๑๓) “เครื่องมือในพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง

(๑๔) “เครื่องมือนอกพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิกัด

(๑๕) “สถิติการประมง” หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับ ผลผลิตสัตว์น้ำ การค้าสินค้า สัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการประจำจังหวัดและนายอำเภอท้องที่ พนักงาน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๘๐

ประมง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “ อธิบดี ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

(๑๘) “ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ทั้จับสัตว์น้ำ

มาตรา ๖ บรรดาทั้จับสัตว์น้ำที่ปวงให้กำหนดเป็น ๔ ประเภท คือ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

- (๑) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (๒) ที่ว่าประมุข
- (๓) ที่อนุญาต
- (๔) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการ จังหวัด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำ ภายในเขตต์ที่ชื่อของตนว่า เข้าอยู่ในประเภทที่รักษา พืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข หรือที่อนุญาต

ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามความในวรรคหนึ่งให้ ถือเป็นที่สาธารณประโยชน์

มาตรา ๘ ที่รักษาพืชพันธุ์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ใน บริเวณพระอารามหรือปูชนียสถาน หรือติดกับเขตต์สถานที่ ตักถ้ำแล้ว บริเวณประตูน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย หรือ ทานบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก อธิบดี

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อบังคับที่กำหนดให้

มาตรา ๑๐ ทิวประมุข คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะ
ให้บุคคลว่าประมุขผูกขาดทำการประมง และเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำ

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมุขนั้น จะ
ต้องไม่อยู่ในเขตต์ชลประทานหลวง หรือ ไม่เป็นการ
เสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะ
เลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมุข เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อบังคับกำหนด

การทำการประมงในที่ว่าประมุขจะเพาะเพื่อบริโภค
ภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการ
ประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัด ประกาศกำหนดโดย
อนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๒ ท่อนุญาต คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้
บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอด
ถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในท้องนุญาติ เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลย่อมขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พืช สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดโคมไฟและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงในที่
รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล ที่อนุญาต หนอง หรือบึงอัน
เป็นที่สาธารณประโยชน์หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือ
พันธุ์ไม้อื่นใด ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อใน
ที่เช่นนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดให้

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์
ที่ว่าประมุล ที่อนุญาต หนอง หรือบึงอันเป็นที่สาธารณ
ประโยชน์หรือบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำ
เช่นนั้นแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่
กำหนดให้

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ อันทำ
ให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำนั้นเมา วางยาเบื่อเมา หรือทิ้ง
วัตถุที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำลงในที่จับสัตว์น้ำ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นไว้แต่ในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์ในทางวิทยาศาสตร์และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดให้

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีได้ยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้บุคคลใด ติดตั้ง วาง หรือสร้าง เชื้อเพลิง ทำนบ ร้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันไดปลาโจน หรือเครื่องอุปกรณอื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

หมวด ๒

บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๓

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าน้ำ ผลิตภัณฑ์

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามที่จะได้มีพระราช
กฤษฎีการะบุไว้ในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะ
กำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นว่านี้ขออนุญาตต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่เสียก่อนดำเนินการเช่นว่านั้น โดยให้เสียค่า
ธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
ก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้
เจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องมือนักการประมงชนิดหนึ่ง
ชนิดใดในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนการมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งเครื่องมืออันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ เมื่อมีกรณีจำเป็นแก่ราชการหรือเพื่อ
ประโยชน์สาธารณะโดยอนุมัติรัฐมนตรี ข้าหลวงประจำ
จังหวัดอาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือระงับบัตรราย
ใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ใบอนุญาตได้รับคืนเงิน
อากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการ
ประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และ
เสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องให้รับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือทำการ ประมงอย่างหนึ่ง อย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ เครื่องมือในพิภพซึ่งได้รับอาชญาบัตรในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใดประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสงกว่า จะต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมืออันนั้นได้

มาตรา ๓๐ บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาตและเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมุขให้ถือว่าเป็นเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรก่อนอนุญาตในที่อนุญาตรายตัวบุคคลได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าเป็นได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่สาธารณะประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นนั้น โดยมีได้
รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๒ รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดย
อนุมัติรัฐมนตรีจะเพาะภายในเขตท้องที่ของตน มีอำนาจ
ประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขนาดตามระยะของเครื่องมือทำ
การประมงทุกชนิด กำหนดขนาด ชนิด จำนวนและส่วน
ประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ ในที่จับ
สัตว์น้ำ

(๒) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่าง
หนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด

(๓) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกัน
เพียงใด

(๔) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ

(๕) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวาง ไข่เลี้ยงลูก
กำหนดเครื่องมือที่ใช้ และกำหนดวิธีทำการประมงในที่
จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

(๖) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูง
ของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำกาประมง

(๗) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง
ชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา ๓๓ การโอนประทานบัตร ใบอนุญาตและ
อาชญาบัตรและการออกใบแทนเอกสารเช่นว่านั้น และการ
การสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิ
ใช้เครื่องมือทำการประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตาม
พระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้
ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นอายุ มิให้ถือว่าการทำการประมง
หรือการใช้เครื่องมือประมงโดยมิได้รับอนุญาต
ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคนงานเจ้าหน้าที่จะโต้แย้ง
ว่าไม่อนุญาต

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการ
ใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของผู้รับอนุญาต หรือใน
บริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านี้ ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะ
ได้ประกาศกำหนดเขตต์โดยอนุมัติรัฐมนตรี

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประธานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือไปปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประธานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค้างเงินอากรที่เกี่ยวกับประธานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประธานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๓๗ ใบขงแหวไตหรือในท้องที่ใดซึ่งไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ ใบขงอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือคืนอากรค่าประธานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็นสมควร

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๓๕ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการ
จังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินอากรได้ตาม
ที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสีย
ดอกเบี้ยร้อยละสี่ต่อปีของเงินอากรและเงิน ดอกเบี้ยให้
ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา ๔๐ ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาต
นำเงินอากรที่ค้างมาชำระภายในเวลาตามที่เห็นสมควร

(๒) เมื่อได้ดำเนินการตามอนุมาตรา (๑) แล้ว
ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้
หยุดทำการประมง

(๓) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาต
นำมาวางเป็นหลักประกัน หรือจัดการเรียกร้องให้ผู้ค้ำ
ประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการ
ขายทอดตลาดให้ใช้ชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขาย

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

ทอดตลาดจนครบ เหลือเท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้าประกันแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๑ เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการ ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตแต่พอกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา ๔๒ ประธานบัตร ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๖ นั้น อากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา ๔๓ กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

มาตรา ๔๔ ภายใต้งบบังคับแห่งมาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากรโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมงตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถ้อยระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๔๕ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจ
 สอบหรือกำหนดที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้แก่อำเภออนุญาตใช้
 เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่
 จำเป็นและจ่ายจริงตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออก
 ประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสาร
 เช่นว่านั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรี
 ได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นว่านั้นภายในสามสิบ
 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงาน
 เช่นว่านั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมีชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี
 ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๔

สถิติการประมง

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการ
 เก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐

มาตรา ๔๘ เมื่อได้มีประกาศตามความในมาตรา ๔๗ แล้ว อธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำ ส่งรายการข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา ๔๙ คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการผู้จัดการหรือผู้แทน และให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา ๕๐ บุคคลซึ่งได้รับคำขอตามมาตรา ๔๘ ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการข้อความ จำนวนตามที่ระบุเห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา ๕๑ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้ มีอำนาจเข้าในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบ จดข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมง และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอ หรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

หมวด ๕

การควบคุม

มาตรา ๕๒ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการ
จังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับ
อนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่
ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำอันตราย หรือมีไว้
ในครอบครอง ซึ่งสัตว์น้ำหรือไข่ของสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง
ชนิดใดตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตาม
ที่ระบุในพระราชกฤษฎีกาเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมิได้
รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง
ชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับ
สัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไป
ในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคล

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๙๐

ใด ๆ เพื่อตรวจการทำการประมง เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หลักฐานบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาต ได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและแข็งแรง แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดต่อ พระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วย เรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๕๘ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้รับอนุญาตรื้อถอนเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งได้กระทำโดยฝ่าฝืนพระราช บัญญัตินี้ หรือของประธานบัตรเรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว บรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาต ก่อให้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการรื้อถอน ทำลายหรือยึดเครื่องมือซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำ โดยฝ่าฝืน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ^๕ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้รับคำสั่ง^๕ ไม่ได้รอลงมือไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่ายในการรอลงมือ^๕ ดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้^๕ ออก

มาตรา ๖๐ การประกาศตามพระราชบัญญัติ^๕ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติ^๕ แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัด ประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ วรรค ๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๓ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี
ที่ออกตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ มีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔ บุคคลใดให้เครื่องมือทำการประมงซึ่งต้อง
มีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติไทยไม่มีอาชญาบัตรตาม
มาตรา ๒๔ หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา ๒๕
มีความผิดต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากร

มาตรา ๖๕ บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือ
ข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา ๓๒
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่มีบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๓๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๖๗ บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ หรือ ๕๑ หรือมาตรา ๕๖ ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๙ เรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้สิ่งเช่นว่านี้ได้ใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดในที่รักษาพืชพันธุ์ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๐ เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา ๓๒ ก็ให้มีให้บุคคลใดใช้ โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ ให้ศาลริบเครื่องมือเสีย

มาตรา ๗๑ ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ตอนที่ ๓ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๘๐

แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา ๕๕ ในกรณีที่ศาล
ลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิด
ชำระเงินดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา ๑๘
แห่งกฎหมายลักษณะอาญาโดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา ๓๒ บุคคลใดทำลาย ถอดถอน หรือทำให้
โคมไฟ เครื่องหม้อเหล็กเซเรต์ แผ่นประภาศหรือสิ่งอื่น ๆ
ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุงสลาย หรือ
เสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ให้มีประกาศกำหนดประเภทที่
จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็น
ประกาศที่ออกตามมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วัน
ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อน
วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร
และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี และ
ให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร
และใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราเงินอากร
๑. ใโปะน้ำลึก	แห่งละ	๒๐๐.๐๐ บาท
๒. อวนรัง	แห่งละ	๒๐๐.๐๐ บาท
๓. ใโปะน้ำตื้น	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๔. ฝือกรัง	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๕. จับ	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๖. ล	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๗. สุก	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๘. โพงพาง	ช่องละ	๑๐๐.๐๐ บาท
๙. ร้านโจน	แห่งละ	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๐. รั้วไซมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๑. กั้นขั้วไซมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๒. ขอนปัก	แห่งละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๓. ขอนปัก	แห่งละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๔. บาม	แห่งละ	๒๕.๐๐ บาท
๑๕. ขอนขันช่อ	แห่งละ	๒๐.๐๐ บาท

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราเงินอากร
๑๖. ซ้อนชั้นซ้อ	แห่งละ	๒๐.๐๐ บาท
๑๗. จันทา	แห่งละ	๑๐.๐๐ บาท
๑๘. กร้า	ตารางเมตรละ	๑.๐๐ บาท
๑๙. บ้อล้อสัตว์น้ำ	ตารางเมตรละ	.๕๐ บาท
๒๐. ท่เลียงหอย	ตารางเมตรละ	.๐๕ บาท

บัญชีเล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

บัญชีหมายเลข ๒
อัตราเงินออกอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิทักษ์

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราเงินออก
๑.	ขอมันข้อ ขอมันข้อ ขอนสนัน และซอนหางเหยี่ยวมเครื่องมือ	ปากตะ ๒๐.๐๐ บาท
๒.	ถุงโพพงพาง	ถุงตะ ๒๐.๐๐ บาท
๓.	ถุงบวม	ปากตะ ๑๕.๐๐ บาท
๔.	เรือขลุ่ยหรือเรือกำตราบ	ลำตะ ๑๐.๐๐ บาท
๕.	แหยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป	ปากตะ ๑๐.๐๐ บาท
๖.	ซอนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากตะ ๑๐.๐๐ บาท
๗.	เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป	สายตะ ๕.๐๐ บาท
๘.	ข้ายหรือวนต่าง ๆ ยาว	เมตรตะ ๕.๐๐ บาท
๙.	เผือกหรือเครื่องกม ยาว	เมตรตะ ๑.๐๐ บาท

บัญชีหมายเลข ๓

อัตราเงินอุดหนุนค่าใบอนุญาตราชการบุคคลที่ทำการประมง

ลำดับ	รายการ	อัตราเงินอุดหนุน
๑.	ใบอนุญาตราชการบุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่อนุญาต	๑๕.๐๐ บาท
๒.	ใบอนุญาตหาหอยแมลงภู่และหอยกะพง	๑๕.๐๐ บาท
๓.	ใบอนุญาตหาหอยและหอยมุกต์	๑๕.๐๐ บาท

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐

บัญชีหมายเลข ๔
อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑.	ใบอนุญาตสำหรับทำการค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	๑๕๐.๐๐ บาท
๒.	คำโอนประทานบัตร	๒๐.๐๐ บาท
๓.	คำโอนใบอนุญาต อาชญาบัตร	๒๐.๐๐ บาท
๔.	ออกใบแทนอาชญาบัตร ใบอนุญาตประทานบัตร	๑๐.๐๐ บาท
๕.	ใบอนุญาตสำหรับผู้นำเข้าทำการค้าประมง	๑๐.๐๐ บาท
๖.	ค่าสถิติลงในอาชญาบัตรเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้สถิติใช้เครื่องมือทำการประมง	๕.๐๐ บาท